

ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม

ว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

พ.ศ.๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยเงินเบี้ยหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า

“ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

พ.ศ.๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับทหาร ที่ ๒/๕๘๔/๒๕๓๕ ๒/๕๘๔/๒๕๓๕ ว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

ลง ๒๒ เม.ย.๙๕ และข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

๖

หมวด ๑

ทหารซึ่งมีสิทธิรับเบี้ยหวัด

ข้อ ๔ ทหารซึ่งมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด คือ

(๑) นายทหารชั้นสัญญาบัตร ซึ่งมีเวลาราชการไม่น้อยกว่า ๑ ปี แล้วออกจากราชการเป็นนายทหารกองหนุน

(๒) นายทหารชั้นสัญญาบัตรนอกประจำการ

(นายทหารกองหนุน

นายทหารนอกราชการ หรือนายทหารพื้นราษฎร์) ที่ไม่ได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญภายหลังทางราชการสั่งให้กลับเข้ารับราชการประจำการใหม่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี แล้วออกจากราชการเป็นนายทหารกองหนุน

(๓) นายทหารประทวนและพลทหารซึ่งรับราชการในกองประจำการครบกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้ว เมื่อเข้ารับราชการประจำการต่อไปไม่น้อยกว่า ๑ ปี แล้วออกจากราชการ และเมื่อออกจากราชการนั้นยังไม่พ้นกองหนุนชั้นที่ ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๔) นายทหารประทวนและพลทหารกองหนุน ที่ไม่ได้รับเบี้ยหวัดบำเหน็จหรือบำนาญ ภายหลังทางราชการสั่งให้กลับเข้ารับราชการประจำการใหม่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี แล้วออกจากราชการ เมื่อออกจากราชการนั้นยังไม่พ้นกองหนุนชั้นที่ ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

หมวด ๒

ทหารซึ่งไม่มีสิทธิรับเบี้ยหวัด

*ข้อ ๕. ทหารซึ่งระบุไว้ในกรณีต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด

(๑) ออกจากราชการได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

(๒) นายทหารประทวนและพลทหารซึ่งรับราชการในกองประจำการครบกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้ว ต้องรับราชการต่อไปเพราเดือนกำหนดเวลาปลด หรือนายทหารประทวนและพลทหารกองหนุน ซึ่งเข้ารับการระดมพลเข้าฝึกวิชาทหารหรือเข้ารับการทดลองความพร่องพร้อมตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๓) ออกจากราชการเพราะมีความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ก. ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ข. กระทำความผิดต้องรับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษานถึงที่สุด ให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดอันต้องระวังโทษไม่เกินลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

*(ข้อ ๕. แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๖)

ค. ต้องคำพิพากษารถที่สุดให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วย
ความทุจริตหรือต้องคำพิพากษารถที่สุดในคดีแพ่ง อันแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่ง²
ตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

ง. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และการขัดคำสั่ง
นั้น เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

จ. เปิดเผยความลับของราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ฉ. ประมาทดelinเลื่อนหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง

ช. ต้องหาในคดีอาญาแล้วพบหนีไป

ฉ. หนีราชการทหารในเวลาประจำการ

ฌ. ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

การออกจากราชการเพราเมื่อความผิดซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตาม ข. และ ค. ให้ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตั้งแต่วันมีคำพิพากษารถที่สุด แต่ถ้าเป็นผู้ภูกสั่งพักราชการอยู่ก่อนแล้ว ให้ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตั้งแต่วันสั่งพักราชการ

หมวด ๓

เกณฑ์คำนวนเบี้ยหวัด

*ข้อ ๖. เกณฑ์คำนวนเบี้ยหวัดนอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ ๗. ให้คำนวนตามส่วนแบ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย โดยจ่ายเป็นรายเดือนดังนี้

(๑) มีเวลาราชการไม่ถึง ๑๕ ปี ได้ $\frac{๑๕}{๕๐}$ ของเงินเดือน

(๒) มีเวลาราชการ ๑๕ ปี แต่ไม่ถึง ๒๕ ปี ได้ $\frac{๒๕}{๕๐}$ ของเงินเดือน

(๓) มีเวลาราชการ ๒๕ ปี แต่ไม่ถึง ๓๐ ปี ได้ $\frac{๓๐}{๕๐}$ ของเงินเดือน

(๔) มีเวลาราชการ ๓๐ ปี แต่ไม่ถึง ๓๕ ปี ได้ $\frac{๓๕}{๕๐}$ ของเงินเดือน

(๕) มีเวลาราชการ ๓๕ ปี ถึง ๔๐ ปี ได้ $\frac{๔๐}{๕๐}$ ของเงินเดือน

*(ข้อ ๖. แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๕)

(๖) มีเวลาการเกินกว่า ๔๐ ปีขึ้นไป ให้แบ่งเป็นห้าสิบส่วนครุณจำนวนปี เวลาราชการ เปี้ยหัวด้วยจำกัดจำนวนอย่างสูงไปไม่เกินเงินเดือนเดือนสุดท้าย

ข้อ ๗. นายทหารสัญญาบัตรซึ่งสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนทหาร ที่ทางราชการกำหนดไว้ให้รับราชการต่อไปไม่เกิน ๒๕ ปี เมื่อออกจากราชการเป็นนายทหารกองหนุนมีเบี้ยหัวด้วยได้รับเบี้ยหัวดตามข้อบังคับว่าด้วยโรงเรียนทหารนั้นๆ แต่ไม่เกินเดือนละ ๓๕๕ บาท

ทหารซึ่งมีสิทธิได้รับเบี้ยหัวดตามความในวรรคก่อน หากระหว่างที่รับราชการได้เลื่อนชั้นเงินเดือนสูงขึ้น และเมื่อใช้เกณฑ์คำนวณเบี้ยหัวดตามความในข้อ ๖. แล้วจะได้รับเบี้ยหัวดสูงกว่าเดือนละ ๓๕๕ บาท ก็ให้ใช้เกณฑ์คำนวณตามข้อ ๖.

หมวด ๔

การงดเบี้ยหัวด

*ข้อ ๘. ทหารซึ่งได้รับเบี้ยหัวดอยู่แล้ว ให้หงดเบี้ยหัวดในกรณีได้รับภาระหนักดังต่อไปนี้

(๑) นายทหารชั้นสัญญาบัตรกองหนุนมีเบี้ยหัวดซึ่งย้ายหรือปลดจากประเภทนี้

(๒) นายทหารประทวน และพลทหารมีเบี้ยหัวดซึ่งปลดจากกองหนุนชั้นที่ ๑ ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๓) เข้ารับราชการในตำแหน่งซึ่งมีสิทธิ จะได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๔) กระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ (๓)

(๕) หลีกเลี่ยง หรือบิดพริ้วต่อราชการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียกตัวในคราวมีราชการจำเป็นที่ต้องการใช้ตัวได้

(๖) เจ็บไข้หรือพิการซึ่งนายแพทย์ของทหาร ๒ นาย มีความเห็นว่าไม่สามารถทำการตามหน้าที่ต่อไปได้

การงดเบี้ยหัวดตาม (๕) เนพะผู้ที่กระทำการผิดตามข้อ ๕ (๓) ฯ. และ ค. ให้หงดตั้งแต่วันที่มีคำพิพากษากลับที่สุด

*(ข้อ ๘. แก้ไขเพิ่มเติมตามข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๖)

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

*ข้อ ๕. การนับเวลาการสำหรับคำนวนเบี้ยหวัดและความหมายของคำว่า“เงินเดือน เดือนสุดท้าย” ตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวนบำนาญจึงบำนาญตามกฎหมาย ว่าด้วยบำนาญ ข้าราชการทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดผู้ใด เปลี่ยนจากรับเบี้ยหวัดเป็นรับบำนาญภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ หากปรากฏว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเงินเดือนอย่างก่อที่ยังไม่ได้มีการรวม เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว (พ.) ที่ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือการ ปรับเงินเดือนตามหลักการที่ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือการปรับปรุงเงินเดือน ตามหลักการที่ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๖ หรือการปรับเงินเดือนและเงินเพิ่มต่างๆ ตามหลักการที่ใช้บังคับตั้งแต่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป อย่างโดยย่างหนึ่ง หรือทึ้งสื้อย่าง แล้วแต่กรณี หรือ ถ้าหากมีการปรับอัตราเงินเดือนขึ้นใหม่อีกก็ตาม ให้ดำเนินการปรับเงินเดือนเป็น อัตราเงินเดือนที่ปรับนั้นๆ เสียก่อน

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ทหารที่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด ตามพระราชบัญญัติ ถึงมูลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๔๕ วันแต่ทหารที่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตาม พระราชบัญญัติดังกล่าวผู้ใด เปลี่ยนจากรับเบี้ยหวัดเป็นรับบำนาญภายหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็ให้ดำเนินการปรับเงินเดือนตามหลักการตามความในวรรคสองให้ด้วย

ข้อ ๑๐ ทหารซึ่งได้รับเบี้ยหวัดอยู่ ถ้าได้เข้ารับราชการมีเงินเดือนต้องรายงานให้ ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดและแจ้งให้ส่วนราชการที่เบิกจ่ายเบี้ยหวัดของตนทราบภายใน ๓ วัน นับแต่วันเข้ารับราชการ ว่าได้เข้ารับราชการในกรมกอง กระทรวงใด ตั้งแต่วันเดือนปี และเวลาใด เป็นข้าราชการประเภทใด มีเงินเดือนเท่าใด

ข้อ ๑๑ ทหารซึ่งออกจากราชการจะได้รับเบี้ยหวัดหรือไม่ หรือเมื่อได้รับเบี้ยหวัดอยู่แล้ว ต้องดูเพราะเหตุใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งการให้ชัดเจน แล้วส่งสำเนาคำสั่งนั้นมาบังสำนักงานปลัดกระทรวงฯ

ข้อ ๑๒ นายทหารชั้นสัญญาบัตรและประทวนกองหนุน ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดอยู่ก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ให้คงรับตามอัตราเดิม

ข้อ ๑๓ นายทหารประทวน ซึ่งออกจากราชการก่อนวันใช้ข้อบังคับทหารที่ ๒/๕๘๗ ๕๙๗ ว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด ลง ๒๓ เม.ย.๖๕ และผลทหารประจำการซึ่งออกจากราชการไปก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิญลสสคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม